

www.clubvanpolen.nl

Reisverslag transport Club van Polen van 7 t/m 10 oktober 2020.

Inleiding:

Eindelijk, na twee keer uitstel vanwege allerlei coronaperikelen, kon het transport naar Polen doorgaan van 7 t/m 10 oktober 2020. Niet alleen omdat het magazijn overvol was, maar meer omdat de bewoners van onze (adoptie-)tehuizen met smart zaten te wachten op de spullen. Via mails hadden zij al meerdere keren aangegeven, uit te kijken naar onze komst, temeer daar het al een jaar geleden was, dat wij voor het laatst geweest waren en zij geleden hadden onder de coronacrisis. Het plan was, om vijf (5) door de stichting geadopteerde huizen te bezoeken t.w.:

- 1. Kinderrevalidatie "Celestyn" in Strzelin;**
- 2. Ontheemde Mannenhuis in Pępice;**
- 3. Moeder en Kind Huis in Wrocław;**
- 4. Blijf van m'n Lijf Huis in Wrocław;**
- 5. Groot Mannenhuis Bogedaina in Wrocław.**

Vorbereiding:

Woensdagmiddag, 7 oktober rond 17.00 uur werden door twee chauffeurs de vrachtauto's opgehaald bij Mobility Centre Holland Rental B.V. in Rotterdam. Terug in Voorschoten, rond 18.00 uur, was er al een bestuurslid druk doende, om alle losse spullen w.o. fietsen, rollators, rolstoelen, stofzuigers, strijkplanken enz. enz. buiten te zetten.

Kort daarop arriveerden de eerste vrijwilligers, om de vrachtauto's te laden. Uiteindelijk waren ze met z'n vijftien, vijf laders hadden om verschillende redenen afgezegd of waren niet op komen dagen. Twee dames zorgden buiten voor de catering. Ook hier werden de coronaregels zoveel mogelijk serieus in acht genomen. Er waren mondkapjes, handschoenen en desinfecterende zeep aanwezig voor alle vrijwilligers en er werd zoveel mogelijk voldoende afstand gehouden tot elkaar. Bij het laden in het magazijn aan de transportband viel het niet altijd mee, om je precies aan de voorgeschreven richtlijnen te houden. Rond 20.30 uur was de eerste vrachtauto geladen en werd er gestart met de tweede. Om 22.00 uur waren de vrachtauto's vol.

De reis naar Polen:

Uitgezwaaid door echtgenotes, bestuursleden en vrijwilligers, vertrokken de vrachtauto's rond 22.20 uur richting Polen; elke vrachtauto met twee chauffeurs op de bok.

Op donderdag, 8 oktober 2020 om 01.00 uur passeerden we de Nederlands-Duitse grens op de A1 bij de Lutte. Het ging redelijk voorspoedig. Bij Helmstedt op de A2, net over de grens van West- naar Oost-Duitsland, reden we een stilstaande file in. Dat is minder. Met metertjes optrekken en weer stilstaan duurde dat ongeveer 4 uur!

Later hoorden we, dat de chauffeur van een vrachtauto, geladen met 24 ton vlees, in slaap gevallen en de macht over het stuur kwijt was. Hij probeerde op het laatste moment nog bij te sturen, maar belandde uiteindelijk in de sloot. Hier botste nog een busje met 4 personen op, die allemaal gewond afgevoerd werden naar het ziekenhuis. Ook na deze crash bleven we eigenlijk de hele weg met files kampen, waardoor ons programma behoorlijk in de war raakte. Wij hadden het plan om in ieder geval op donderdag nog te lossen bij het **Kinderrevalidatiecentrum "Celestyn"** en het **Ontheemde Mannenhuis in Pępice**. Door al dit oponthoud lukte dit niet meer. Daarom werd contact gezocht met onze contactpersoon in Polen. Gezamenlijk kwamen we tot de conclusie, dat het beter was, om morgen, vrijdag, alle huizen te bezoeken en de spullen te lossen. Zogezegd, zo gedaan.

Uiteindelijk, na veel oponthoud, arriveerden we donderdagavond om 19.00 uur in ons

hotel **Hotelik Pod Debami (Hotel "Onder de Eiken") in Radwanice**. We waren erg toe aan een drankje, dus eerst een biertje, douchen en daarna een heerlijke Poolse maaltijd. Onder het eten vielen "de luikjes" al zowat dicht, dus na het eten gelijk naar bed! We hadden het helemaal gehad; niet zo verwonderlijk overigens na een reis van 20 uur. De vrijwilligers betalen overigens zelf de hotelkosten.

De volgende dag, vrijdag, 9 oktober om 08.00 uur ontbijten en om 08.45 uur weer in de auto. Gegeven de situatie zijn we dus gesplitst.

Eén vrachtauto naar het *Blijf van m'n Lijf Huis* en het *Groot Mannenhuis Bogedaina in Wrocław* en de andere naar het *Kinderrevalidatiecentrum "Celestyn" in Strzelin*; *Ontheemde Mannenhuis in Pępice* en het *Moeder en Kind Huis in Wrocław*.

We hadden van tevoren afgesproken, dat we de tehuizen niet binnen zouden bezoeken en niet mee zouden eten. Daarnaast droegen we een mondkapje en handschoenen. Dit werd in de tehuizen volledig gerespecteerd!

Voor alle huizen gold, dat er geen corona patiënten waren en geweest waren, dit dankzij de genomen voorzorgsmaatregelen. In alle huizen werden we met "open armen" ontvangen. Ze wilden ons knuffelen uit dankbaarheid en gelukkig weerzien, maar dit werd afgehouden. De chauffeurs losten de vrachtauto's, geholpen door de bewoners van de tehuizen, die de spullen naar binnen droegen. Duidelijk merkbaar was, dat de bewoners onze komst zeer waardeerden en meer dan blij en enthousiast waren met de spullen, die we brachten. Daar doe je het uiteindelijk voor. Als gevolg van Corona waren we er ook al een jaar niet meer geweest.

In het **Blijf van m'n Lijf Huis** moest eerst het toegangshek van slot, voordat we naar binnen konden. De toegang tot dit huis is vaak heel lastig met een vrachtauto vanwege de nauwe doorgang i.v.m. geparkeerde auto's op de hoeken, maar dit keer ging het redelijk. Eenmaal op het terrein werden we opgewacht door een groep zwaaiende bewoners. De directrice vertelde ons nog, dat ze een apart corona ziekenzaaltje ingericht hadden, maar gelukkig hoefde hier geen gebruik van gemaakt te worden. Toen het op sjouwen aankwam, stoven er al een paar man weg om een sigaretje te roken, maar er bleef voldoende "personeel" over om te helpen. Koffie en thee werd in de auto geserveerd. Tijdens het lossen werden er al matrassen opgemeten en dekbedden verdeeld.

Na het lossen werden we door de directrice even binnengeroepen voor het gebruikelijke cadeautje en werden er een paar foto's gemaakt. We werden zeer uitbundig bedankt voor onze komst en door de directie en bewoners uitgezwaaid.

Om 11.30 uur vertrokken we daar en reden naar het **Groot Mannenhuis Bogedaina**. Daar stond een heel leger mannen enthousiast op ons te wachten, om te helpen lossen. Binnen de kortste keren -om 13.00 uur- was de auto leeg. De mannen begonnen onderling al spulletjes te verdelen en apart te zetten. Prachtig, om te zien, hoe blij en dankbaar de bewoners zijn met hele simpele dingen.

Wij kunnen ons dat amper voorstellen. Na het lossen werden we door de directie uitgenodigd onder de waranda voor thee/koffie/water met een heerlijk stukje Poolse koek, gebakken door de kok van het huis, die er al 14 jaar woont en werkt. Een aantal mannen in dit huis werkt; een aantal niet, of is niet meer in staat om te werken en een aantal heeft een beperking. Er is een kantoor met een vaste coördinator. Het kantoor is 24 uur per dag bezet. Dat wordt door mensen van verschillende tehuizen in een roulatieschema gedaan. Werkt uitstekend, temeer omdat er nog weleens schermutselingen zijn tussen de bewoners onderling, die gesust moeten worden.

Eén bewoner liet ons met trots een filmpje zien van een kassenbouwer in het Westland, waar hij 9 maanden gewerkt had. Onder veel dank en waardering kregen we nog een stuk Poolse koek van de kok mee en een blikje *Szczeciński paprykarz z łososiem*, een Poolse lekkernij voor op brood. Na de gebruikelijke "coronagroeten" in de vorm van elleboogstoten vertrokken

we weer. Uiteindelijk waren we om 14.15 uur weer terug in het hotel.

De chauffeurs van de andere vrachtauto hadden in het **Kinderrevalidatiecentrum “Celestyn” in Strzelin**, het **Ontheemde Mannenhuis in Pępice** en het **Moeder en Kind Huis in Wrocław** dezelfde ervaring.

In “Celestyn” werden ze verwelkomd door onze contactpersoon. Hij vertelde, dat de nieuwbouw klaar en in gebruik genomen was. Er was voldoende personeel aanwezig, om te lossen. Men was blij en dankbaar voor de spullen, die we brachten.

Ze zaten er duidelijk om verlegen en hadden best “krimp” geleden onder de coronacrisis. Doordat er uitsluitend gelost werd duurde de bezoeken minder lang en werd koers gezet richting Pępice.

In het Ontheemde Mannenhuis toonde de pater zich verheugd over onze komst. Er was duidelijk behoefte aan spullen. Een Duitssprekende bewoner vertelde, dat er geen (corona-) zieken waren en dat er veel geïnvesteerd was in voorzorgsmaatregelen. Ook daar werd vanwege de coronamaatregelen geen bezoek in huis gebracht.

Tot slot was het Moeder en Kind Huis in Wrocław aan de beurt. Zij hebben nog niet zolang een nieuwe behuizing, middenin de stad en dat was even moeilijk te vinden. Na wat omzwervingen werd de juiste poort gevonden en kon men het terrein op. Na het toepassen van enige chauffeurskunst kon de plek bereikt worden om te lossen. De bewoners waren massaal aanwezig, om te lossen, zelfs een man, die ongevraagd in de laadbak kwam helpen. Een Duitssprekende vrouw toonde zich, namens alle bewoners blij, gelukkig en dankbaar, dat we na een jaar weer terug waren en ze ontzettend blij waren met onze spullen. Ze kwamen uitstekend van pas. Na innige bedankjes togen de chauffeurs terug naar het hotel, waar ze rond 15.15 uur arriveerden.

Het lossen was lekker relaxed verlopen en we waren prachtig op tijd weer terug in het hotel. Eerst een lekker “bakkie” ! Dat hadden we wel verdiend, gevolgd door een drankje en even bijpraten over onze ervaringen die dag. We waren unaniem van mening, dat het splitsen van de route toch wel erg efficiënt en ontspannend was en we ook nog veel eerder klaar waren. Door de Corona was het voor de bewoners wat minder gezellig. Doorgaans brengen we een bezoek in de tehuizen, maar dat was nu even niet gewenst. Men begreep dat overigens heel goed. Buiten de beperkingen hebben we heel veel mensen ontzettend blij en gelukkig gemaakt. Dit werd heel duidelijk uitgesproken en getoond. Alleen daarom al is het transport geslaagd. Een gemis deze keer was de aanwezigheid van onze tolk. Door ziekte was hij niet in de gelegenheid, om mee te gaan. We hebben het dus maar “met handen en voeten” gedaan!

Om 19.00 uur werd de avondmaaltijd geserveerd en omstreeks 20.15 uur vertrokken we weer naar boven. Afgesproken werd om zaterdag om 07.30 uur te ontbijten en om 08.00 uur vertrekken. Alzo geschiedde. Het was de dag, waarop de Polen buiten een mondkapje moesten dragen. Was duidelijk te zien!!

Toen we zaterdag 10 oktober om 08.00 uur vertrokken, begon het al goed en stonden we al snel weer in de file, nog in de stad Wrocław. Dit was echter maar van korte duur en vervolgens konden we ongehinderd onze reis vervolgen naar Rotterdam, de "thuishaven" van de vrachtauto's, waar we zaterdagavond om 22.30 uur aankwamen. In totaal hadden we 2165 km. afgelegd.

Nadat we afscheid van elkaar hadden genomen, vertrokken we met twee personenauto's naar Voorschoten.

Conclusie:

Vanwege Corona was het een andere reis dan we normaal gewend zijn, maar ondanks dat kijken we terug op een zeer geslaagd transport. Het doel was, om de bewoners in onze tehuizen blij en gelukkig te maken en daar zijn we uitermate goed in geslaagd.

Algemeen:

Wij zijn veel dank verschuldigd aan het Graalhuis in Zoeterwoude voor de sponsoring van dit transport. Dank ook voor de vele giften en donaties. U allen heeft ertoe bijgedragen, dat dit transport gerealiseerd kon worden.

Met frisse moed gaan we weer van start om het transport voor april 2021 mogelijk te maken!

De huur van de vrachtwagens en de brandstof zijn onze grootste kostenpost: per vrachtwagen plm. € 1.500,--.

Wilt u het werk van de Club van Polen financieel steunen, heel graag!!

Ons rekeningnummer is **NL 29 TRIO 0788847554** t.n.v. Penningmeester Club van Polen te Voorschoten. Alle gevers heel hartelijk dank, mede namens onze ontheemde medemens in Polen.

Richard Heij
Vrijwilliger bij de Club van Polen
Chauffeur Polenreis oktober 2020.